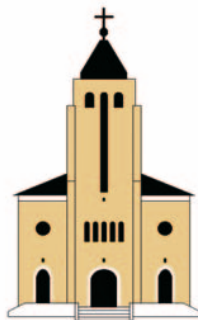

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2017/5. SZÁM • NOVEMBER 26.

ADVENTI ÜZENET

Évről évre rácsodálkozom arra, hogy az különböző üzletek tulajdonosai mennyire korán elkezdenek készülni a közelgő karácsonyra. Már az advent beköszönte előtt ünnepi fényekkel díszítik a boltokat, karácsonyfát állítanak, és szaloncukrot, ajándékot árusítanak. Ezzel azt szeretnék hangsúlyozni, hogy ők időben felkészültek arra, hogy az embereket megnyerjék termékeik megvásárlására.

Valahogy így várjuk mi, katolikus keresztények a Messiás jövetelét, aki testet öltött, szűztől született és köztünk élt. Várjuk a Messiás eljövetelét, aki egyszer újra eljön dicsőségben, hogy megítéljen élőket és holtakat. Igen, nagyon fontos, hogy lelkileg felkészülten fogadjuk az Egyszülöttnek az érkezését, aki Szentként jön közénk.

Advent a felkészülés ideje: az Úrral való találkozásra készülünk. Amikor majd eljön a találkozás ideje, akkor a legértékesebb ajándékainkat szeretnénk adni neki: az ima, a bűnbánat, a megbocsátás és a szeretet ajándékát. Az érnyeinkkel szeretnénk hódolni előtte. Az advent lehetőséget ad arra, hogy felajánljuk megtört szívünket, amely most meggyógyul, elménket, amely eddig nyugtalan gondolatokkal telt meg, de most békére lel, beteg testünket, amely most egészségessé válik. Ezek azok az ajándékok, amiket Isten vár tőlünk, hogy az egész személyiségünk meggyógyuljon, és megújuljon a bűntől való elfordulás és a bűn elutasítása által.

Az adventi időben ne feledkezzünk bele azokba a dolgokba, amelyekbe Márta, hanem Isten szavainak figyelmes hallgatásával és az azokon való elmélkedéssel úgy készüljünk, ahogyan azt Mária is tette. A jobbik részt kell választanunk, amit nem lehet tőlünk elvenni. Készítsük tehát úgy magunkat, hogy megtapasztalhassuk az adventi idő igazi örömét: annak felismerését, hogy a megmentő valóban megszületett bennünk, a családjunkban, a közösségünkben.

M. R. A.

KRISZTUS, A MINDENSÉG KIRÁLYA

Az egyházi év utolsó vasárnapján Jézus Krisztust a világmindenség királyaként ünnepeljük. Az ünnepet XI. Piusz pápa rendelte el az 1925-ös szentévet követően, amelynek mottója szerint *Krisztus békéje uralkodjék Krisztus országában!* A II. Vatikáni zsinatot követően került át az ünnep az advent előtti utolsó vasárnapra a Mindenszentek ünnepe előtti vasárnapról.

A király szimbolika Jézus születésétől kezdve jelen van az evangéliumokban: „*Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, s eljöttünk, hogy bemutatassuk neki hódolatunkat*” – keresik az újszülött Jézust a napkeleti bölcsek (Mt 2,2) Ez szól a jövendöléseknek, és előrevetíti Jézus küldetésének fontosságát. Jézus működése során mindig kerülte, hogy a zsidók királyának tartsák kivéve jeruzsálemi bevonulását: „*Nézd, királyod jön hozzád, szerényen, számárháton, a teherhordó állat csikáján*” (Mt 21,5). Itt is világos, hogy Jézus nem evilági hatalom képviselője. Szerényen érkezik, nem királyi pompával. Pilátus kérdése is a zsidók vádjára vonatkozik: „*Te vagy-e a zsidók királya?*” (Mt 27,11). És Jézus nem tiltakozik: „*Te mondd.*”

Mennybemenetelével pedig utalt második eljövételére, mikor megkérdezték tőle: „*Uram, mostanában állítod helyre Izrael országát?* – *Nem tartozik rátok – felelte –, hogy ismerjétek az időpontokat és a körülményeket. Ezeket az Atya szabta meg saját hatalmában.*” (Apocsel 1,6-7)

Tekinthetünk tehát Jézusra, mint az utolsó ítélet igazságosztó királyára vagy a béke fejedelmére, akit a szolgáló szeretet királyaként idéz meg Silye Jenő éneke:

*Volt egyszer egy király,
ma is él, köztünk jár.
Országát ne keresd
térképeid feledd.*

*Hintója sose volt,
mindig csak gyalogolt,
szolgákat nem akart,
szolgálni Ő akart.*

*Volt egyszer egy király,
földre jött, közénk állt.
Mindenkit szeretett,
senkit meg nem vetett.*

A kereszten függő Krisztus alakjában az igazságosztó király jelenik meg, aki szenvedésében lesz mindörökké győzedelmes uralkodó. „*Bizony mondom neked, még ma velem leszel a paradicsomban*” (Lk 23, 43).

*Krisztus-Király,
Egyetlen álló tiszta Csend
a kábító hullámverésben,
Egyetlen élő Fény
az érthetetlen örvény éjjelében,*

*Krisztus-Király, hozzád jövünk,
A mélységből kiáltunk hozzád.
(Sík Sándor)*

B. M.

NOVEMBER

November hagyományos magyar neve *Szent András hava*. A hónap jeles szentje **Alexandriai Szent Katalin** vértanú.

Katalin Alexandriában született 280 körül. Módos előkelő családból származott, talán királyi vér is folyt az ereiben. Okos volt, szép és gazdag. Tizennyolc éves lehetett, amikor árván maradt. Ekkorra ami iskola volt Alexandriában, azt mind kijárta. Pedig a város az ókori világ szellemi központja volt.

Ez azt jelenti, hogy Katalin egyetemi végzettséget, doktorátust is szerzett, ami műveltség megszerezhető volt, azt ő megszerezte.

Amikor párt kezdett keresni, egyik kérés a másik után utasította el. Magához méltó művelt, gazdag, jóképű társat keresett. De ilyet nem talált. Egyszer találkozott egy öreg remetével, akinek elpanaszolta bánatát. Az öreg remete észrevette Katalinban, hogy ő valójában a végtelent keresi, a végtelen szépet, a végtelen jót, a végtelen igazságot, a végtelen gazdagságot egy személyben. A remete rájött, hogy Katalin nem hiú, hanem valóban kereső lélek. Odavezette egy Mária-képhez, amelyen a Szűzanya a gyermek Jézust tartja az ölében, és ezt mondta neki: „Itt van, akit keresel, a tökéletes völégény!” És tanítani kezdte az evangéliumra. Ekkor Katalin megértette, kit is keres ő valójában. Ekkor megkeresztelkedett, az Úr Jézus pedig eljegyezte őt. A misztikának ez a különleges eseménye vele történt meg először. Egy látomás-

ban Máriával és a kis Jézussal beszélgetett, amikor Jézus megkérdezte őt: „Akarsz-e a menyasszonyom lenni? Mert ha igen, akkor adok neked egy gyűrűt.” És Katalin ujjára húzott egy gyűrűt, mely a látomás után is a lány ujján ragyogott.

310 körül elérte a vidéket a keresztényüldözés, melyet Maxentius vezetett. Amikor a császár hírt vette, hogy él itt egy szép, művelt és gazdag leány, megpróbálta megsze-

rezni magának. Házasságot is ígért Katalinnak, de ő ellenállt az uralkodónak, aki mikor látta, hogy nem kaphatja meg, kínzásokhoz folyamodott. Többször is válogatott kínzásoknak vetették alá, de Katalint hol az őrangyala, hol maga az Úr Jézus állította talpra, meggyógyította.

Akkor Maxentius azt mondta: ha fizikailag nem tudok rajtad erőt venni, akkor nézzük, szellemileg mire vagy képes? Összehívta az Alexandriában lévő bölcseket, és vitát rendeztek, de Katalin legyőzte a bölcseket. Közben Maxentius felesége is megismerte őt, és hatására megtért. Ekkor a császár elveszítette a türelmét és halálra ítélte Katalint. Különböző kivégzési módokkal próbálkoztak, végül lefejezték.

Már a középkorban elterjedt a tisztelete. Ő a teológusok, filozófusok, ügyvédek védőszentje. Gyakran a kórházak patrónájaként is megjelenik.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

VISSZATEKINTŐ

VENI SANCTE ÉS PLÉBÁNAI CSALÁDI NAP

2017. szeptember 10.

SZENTÍRÁS VASÁRNAPJA PÜSPÖK VENDÉGGEL

2017. szeptember 24.

Ezen a vasárnapon két ritka esemény is történt: vendégünk volt Indiából Mahi atya püspöke, Basil Bhuria titkárával, Tamás atyával, és a 9:30 órai szentmisénket a Magyar Katolikus Rádió élőben közvetítette.

KERÉKPÁRRAL A DUNAKANYARBAN

2017. október 31.

„Aranyat és rőt-bíbort szór / az ősz a Duna-
kanyarra, / míg a sétányt a zizzenő / avar
némán betakarja.” (Marosvölgyi Gergely)

Szép őszi végi napot jósoltak október utolsó napjára, ezért gyors egyeztetés után kerékpárokkal indultunk el, hogy a napot a Dunakanyarban töltsük egy 40 km-es tekeréssel. Nagyon szeretem ezt az utat! Nemcsak azért, mert az útvonala szép helyeken vezet végig és nem megerőltető, hanem azért is, mert Pestszentlőrincről vonattal egyszeri átszállással elérhető.

Kora reggel mentünk ki Ferihegyre, majd a Nyugatin keresztül már $\frac{3}{4}$ 10 előtt Alsógödön szálltunk le a vonatról. Még egyszer gyorsan átnéztük a bringákat – nem mellesleg a vonaton kicsit elapadt csokikészletet újra feltöltöttük –, majd a Duna keleti oldalán vezető kerékpárúton elindultunk Zebegény irányába. Az útvonal: Alsógöd–Göd–Sződliget–Vác–Verőce–Kismaros–Nagymaros–Zebegény.

Alsógödön hangulatos kis utcácskákon vezet keresztül a kerékpárút, az embernek olyan érzése van, mintha a Balaton mellett tekerne. Bár ez a terület mára már nem zárólag üdülőtelep, azért a hangulata gyerekkorom óta nem változott. Gödre átérve az út hamar kivezet a gátra. Itt egy kicsit elidőztünk, mert nagyon szép kagyló- és csigaházakat lehet a parton gyűjtögetni. Itt csodálhattuk meg először a dunai panorámát is. A gátról újra a házak között vezetett be az út, de csak nagyon rövid ideig: a híres Sportterasz mellett ismét egy gátaszakasz következett és néhány perc múlva már Sződligeten találtuk magunkat. A

kis kikötő után az ártéren átvezető úton mentünk tovább, majd hamarosan Vác határához érkeztünk. Itt kis pihenőhely van kiépítve, ahol mi is kortyoltunk egy kis meleg teát. Az ártéri erdő nagyon szép Vác mellett: van itt tanösvény, park, kis tó és persze a Dunapart. Kis híd vezet be Vácra, elhaladtunk a várfal és a rajta álló Géza királyunk emlékére állított szobor mellett. A híd után kis kiterőt téve átmehetünk hazánk egyetlen ma is álló barokk kőhídján is, melynek különlegessége a rajta található 6 barokk szobor.

Innen a váci Duna-parti sétányon haladt keresztül a bringaút. Magunk mögött hagytuk a fegyház épületét, majd a Felső-Gombás-patak hídján átkelve az üdülőtelkek, hétvégi házak között kerekeztünk ki Vácra. Ezen a részen van az egész túra egyetlen nagyobb emelkedője, de ez is csak mindössze kb. 35-40 métert jelent szintben.

Az őszi színekben pompázó gyümölcsös kertek mellett kis alagúton áthaladva a 12-es út alatt a főút mellett haladó kerékpárútra érkeztünk. Sárga levelek, zörgő avar borította a kerékpárutat, nagy élmény volt rajta 30 feletti sebességgel végigszágulni. A gyerekeknek mindig ez a kedvenc része! Nem egészen kétórás biciklizés után Verőcén ért minket a déli harangszó. Itt is meg-

álltunk egy kis időre enni, inni, pihenni. A parton még az is belefért, hogy Csani és Eszti egy kis balettórával szórakoztassa a part szélén kukucskáló halakat.

Verőce és Kismaros gyakorlatilag már majdnem egybeépült, de a kismarosi Dunapart kihagyhatatlan egy ilyen túra során, így nem jutottunk túl messzire innen. A déli sziesztát követően itt is megálltunk egy picit, hogy gyönyörködjünk a látnivalóban: innen már látszik a Zsitvay-kilátó a túlparton a Nagyvillám tetején és a Nagymaros feletti hegyek a Börzsöny szélén.

A nagymarosi rév mellett van egy kis büfé, ahol lángost rendeltünk. Szép pillanatot volt: egy késő őszi napon ülünk a Duna mellett, szemben a Visegrádi-vár és a Sálamon-torony, rálátunk a Pilisre, felettünk a Börzsöny ormai magasodnak és lángost ebédelünk. Bár nehéz volt, tovább kellett indulnunk, mivel a 3 órás vonatot szeretnénk volna elérni Zebegényben, ezért indulnunk kellett.

Szép nap volt ez, s mivel úgy gondolom, hogy köztetek is vannak, akik szívesen csatlakoznának egy ilyen túrához, ezért 2018 tavaszán egy közös kerékpáros kirándulást szervezünk erre az útvonalra!

V. Zs.

AZ ŐSZI SZÜNETBEN IS KÖZÖSEN

2017. november 1.

A plébániai középiskolás csoport tagjaiból Mindenszentek ünnepéhez kapcsolódóan néhányan – kihasználva az őszi szünet nyújtotta nagyobb szabadságot – sétát tettek a Fiumei úti sírkertben. Olyan kiemelkedő magyarok sírján gyűjtöttünk egy-egy mécseset, mint Arany János, Babits Mihály, Semmelweis Ignác, Ady Endre, hogy csak néhány nevet emeljek ki a sokból. Lenyűgözve álltunk a Kossuth-mauzóleum monumentális épülete előtt, és mosolyogva néztük azt a még ősszel is dús növényzettel borított síremléket, amely a nagy mesélőre, Jókaira emlékezteti a látogatót.

A sírkertben való séta után – immár újabb csoporttagokkal gyarapodva – a plébánián folytattuk az együttlétet: közös pizzázás után óriási társasjátékozás következett. Többen elhozták magukkal egyik kedvenc játékukat, és azt meg is tanították társaiknak. Kedves, derűs órákat töltöttünk együtt, amire a csoport tagjai így emlékeznek:

„A legjobb a *Kac-kac kukac* társas volt, nagyon vidámak voltunk, és teljesen oldott légkörben tudtunk együtt lenni.” • „Jó volt az együttlét, hogy sokat nevtünk együtt, összefogtunk a játékokban, vagy éppen nagy »harcokat« vívtunk.” • Többen is kiemelték az együtt töltött idő, egymás megismerésének fontosságát, az élményekben való gazdagodást, valamint a közös tevékenységben születő barátságokat.

Én is úgy gondolom, hogy a hitben való fejlődés és a közösség megélése kéz a kézben járnak azon az úton, amelyen elindult ez a kis csoport.

N. Gy.

BARSI BALÁZS ATYA LELKIGYAKORLATÁN

Sümege, 2017. november 3–5.

Vadas Hajni szervezőmunkájának köszönhetően plébániánkról megint többen részt vehettünk Barsi Balázs atya sümegei lelkigyakorlatán. Eközben lehetőségünk nyílt a XVII. században épült kolostor ódon falai között élő szerzetesek napi tevékenységébe is beelátni, illetve részt venni a reggeli Laudesen, az utána következő szentmisén, déli imaórán és az esti vecsernyén.

A lelkigyakorlat péntek estén kezdődött a vecsernyével, ami egyfajta ráhangolódás volt az esti elmélkedésre, az atya előadására és magvas gondolataira.

Már az első este éreztük, hogy itt nem holmi felszínes beszélgetés lesz, hanem a hit mélységeinek feltárása következik. *„Hogyan tudunk az én-központúságból a Krisztus-központúságba lépni?”* (Egyszer valaki azt mondta, hogy a lelkigyakorlat akkor jó, ha fáj – hát ez a mondat nem egy jakuzzis wellness kényeztetésről szól.)

A szombat reggel Laudessel indult, majd a szentmise után következett az elmélkedés. Tovább robogtunk a mélységekben és hihetetlen színekkel, metaforákkal és hasonlatokkal tűzdelve jutottunk el többek között oda is, hogy Jézusnak egyetlen tanítása van, az Isten országa, amely egy folyamat. Szó esett az egyház szerepéről és jelentőségéről is: *„a reform nem segíti az egyházat, csak a megtérés...”* – mondta Balázs atya.

Az ebéd után hosszabb pihenőt és egy „könnyebb” elmélkedés követte a szeretetről, amit nem lehet matematikailag levezetni, bebizonyítani, elfogadni viszont igen. *„... Nem az az otthon, ahol mindenféle kacattal vagyunk tele, hanem ahol szeretnek...”* – így folytatódott az intellektuális hullámvasút az egy Isten személyéről, aki Valaki és nem valami, a panteizmusról, a Szentháromság-ról, és hogy mit kell a Szentírásban szó szerint venni, és mi az, amit komolyan...

Vecsernye, utána vacsora, majd az esti elmélkedésen az összegyűjtött kérdéseinkre kaptunk válaszokat az atyától. A kérdések széles spektrumot öleltek fel, de Balázs atya mindegyikre nagy szeretettel és bölcsességgel válaszolt, néha humorba is csomagolva, például, hogy *„a kommunizmustól milyen kegyelmeket kapott a ferences rend...”* Különböző történetek, élmények is megosztásra kerültek válaszként a feltett kérdésekre.

Amint ott ültem és hallgattam a válaszokat, azon tűnődtem, hogy az atya szájából milyen könnyedén hangzik ez, mintha mi sem lenne egyszerűbb, mint így élni. Aztán

▶ rájöttem, hogy ő azt éli, amit mond, ezért hiteles, és integritásban van önmagával.

A vasárnapi szentmise szentbeszédében összegezte Balázs atya a lelkigyakorlatot, amelyben erősen érezhető volt a Szentlélek vezetése. A három napból nagyon sokat lehetett meríteni, új gondolatokkal gyarapodni, dolgozni, haladni az úton. Jó volt egy kis időre kiszakadni a rohanó világból, és letörölni a szűrőnk lencséjéről a torzítás szennyeit. Köszönöm, hogy ott lehettem!

Barsi Balázs atya szavaival zárom visszazemlékezésemet: „Uram, kérlek adj nekem hallgató szívet, hogy meg tudjam különböztetni a jót és a rosszat!”

R. G.

TÚRA A PRÉDIKÁLÓSZÉKHEZ

2017. november 18.

Egy esős szombat reggel tucatnyian gyűltünk össze Pilisszentlászlón, a Kis Rigó Vendéglő előtt. A cél a Prédikálószéken található új kilátó megtekintése volt. Az út (6,5 km) és a szintkülönbség (440 m fel és le) alapján ez nem tűnt nagy kihívásnak. Ám ahogy haladtunk előre, mégis küzde-

nünk kellett az avar alatt megbújó sárral, melyen meg-megcsúsztunk. A gyerekek lelkesedését fokozta, hogy aki gombát talál, az jutalmul csokit kap a csúcson. Messze előreszaladva derítették fel a terepet, s egy gomba sem bújhatott el előlük.

Ahogy haladtunk felfelé a Tüskés-hegyen, egyre csodásabbá vált az alattunk elterülő táj, bár a köd miatt ezt csak sejtettük. Félúton pihenőt tartottunk némi energiafelvétellel, majd újult erővel folytattuk utunkat, és örömmel láttuk, hogy vékonyodik a felhőréteg, a párák köd szűnni látszik. Az utolsó néhány kilométeren káprázatos látványban gyönyörködhetünk: a Pilis hegység magaslatai kiemelkedtek a ködből, mely vattacukorként ölelte körül a hegyet.

A hideg nyirkos időtől kissé elcsigázva értük el a csúcstól (639 m) és birtokba vettük a kilátót. A panoráma leírhatatlanul fenséges volt. Az erős szél ellenére sokáig gyönyörködtünk a Duna kanyargó kék szalagjában, a Szent Mihály hegy méltósággteljes lankáiban, a távolban felsejlő Visegrádi várban. A túra elnyert ajándékként kisütött a nap, beragyogta a hegyet és a völgyet. Nagy örömmel fogyasztottuk el a dupla adag csúscsokit, Zsolt és Mahi atya jóvoltából.

Csodás képek készültek, majd némi pihenő után a csoport három részre vált. Mahi atya, Hajni és Imrus hazafelé indultak, hogy időben megérkezzenek a szentmise idejére. A bátrak és üdék nekivágtak az Vadálló-kövekhez vezető útnak. A megfáradtak – mint én is –, kissé gyönyörködtek még a pompás panorámában. Visszafelé az út könnyebbé vált, a terep lejtése és a napsütés is ösztönztek minket a gyorsabb haladásra.

Így értünk a parkolóhoz még sötétedés előtt. A Kis Rigó Vendéglő meleg fényei csábítottak minket, s mi engedtünk neki. Forró csoki és palacsinta mellett megpihentünk, átmelegedtük. Testben és lélekben feltöltődve tértünk haza. Köszönjük a túra szervezését Viola Zsolt-nak, és a részvételt azoknak, akiket nem tántorított el az eső.

Cz. Á.

EGY KIRÁNDULÁS MARGÓJÁRA

Elmúlt egy év és megint itt álltunk a Prédikálószéken, az egyik legszebb dunai kilátóhelyen. Ha Szentlászló felől érkezünk ide, mindig erős késztetést érzek, hogy lesétáljak az egyik kedvenc kirándulóhelyemhez, a Vadálló-kövekhez is. Gyerekkoromban jártam itt először, és most felnőttként én hozom ide a gyerekeimet, hogy ők is ismerkedjenek meg ezekkel a konok óriásokkal, hátha ők is továbbadják, majd ha felnőnek. Minden alkalommal, mikor itt járunk magával ragad minket a környék atmoszférája. Ismerjük a sziklákat, a köveket, a közöttük magányosan álló fákat. Látjuk a kanyargó Dunát, Dobogókőt és a Téry-

út vonulatát. Alattunk a mélyben felséjlik a Rám-szakadék vonala, a Szőke-forrás-völgye. Jó ide visszatérni, jó itt megpihenni! Ez az egyik hely Magyarországon, ahol átélhetjük azt, hogy a természet magába szippant minket, feltölt és új erőt ad nekünk. Itt értelmet nyernek Dosztojevskij szavai is: „A szeretet Isten adománya, benne van a mindenségben, és minden egyes homokszemcsében. Szeress minden levelet, Isten világosságának minden sugarát. Szeresd az állatokat, szeresd a növényeket, szeress mindent. Ha mindent szeretsz, fel tudod fe-

dedzni a dolgokban az isteni rejtélyt. Amint egyszer felfedezted, napról napra jobban meg fogod érteni. Végül eljutsz majd odáig, hogy szeretetedben magadhoz öleled az egész világot.”

Sajnos idő híján most csak a felső szegletét járunk be köveknek, de még így is rengeteg csodát kapunk: a szikrázó őszi nap-sugarakat, a sűrű, levél nélküli fakoronák közül kirajzolódó még színes leveleket, a sziklák Duna felé kanyargó vonulatát, a

fű között megbúvó apró baracklevelű harangvirágot

A lányok is lenyűgözve álltak a sziklák tetején: talán felmerült bennük, hogy ezek a követ átélték nem csak a Föld, hanem az emberiség eddigi történetét és lehetséges, hogy minket is túlélnek majd. Láttam a szemükben, hogy ők is érzik: jó itt lenni most, megérte a kitartás és az erő!

Tavasszal Dömös felől érkezve, egy kör-túra keretében fogjuk bejárni majd ezt az utat veletek, készüljétek ti is a találkozásra!

V. Zs.

A NEMESI CSALÁD

■ *Mutatkozzatok be röviden azoknak, akik nem ismernek titeket!*

Orsi: Nemesiné Zsolnay Orsolya vagyok, etnográfusként, francia nyelvtanárként és fejlesztőpedagógusként végeztem. Jelenleg elsősorban mozgásterápiával és beilleszkedési-, tanulási- és magatartászavaros gyerekek fejlesztésével foglalkozom egy kerületi óvodában és általános iskolában.

Mikó: Nemesi Miklósnak hívnak, közgazdász vagyok, jelenleg egy oltóanyag termelő cégnél termelsoptimalizálással és termelésirányítással foglalkozom.

■ *Mikor és hogyan ismerkedtetek meg? Hogyan fejlődött a kapcsolatotok?*

– 2003-ban Egerben ismerkedtünk meg – noha szomszéd kerületben laktunk, Mikó a X. kerületben nőtt fel – a *Hajszoló* névre hallgató Katolikus Ifjúsági Vezetőképzőn. Itt 2 éven keresztül teológiát, pedagógiát, pszichológiát, közösségvezetéshez, tábor-szervezéshez, pályázatíráshoz szükséges ismereteket, valamint énekeket, játékokat tanultunk.

December közeledtével nosztalgiával gondolunk azokra az időkre, mert egy András napi bál, valamint egy betlehemes játék szervezése fűzte szorosabbra kettőnk kapcsolatát. Mikó 2005 karácsonyán kérte meg a kezemet, addig sok közös élményben volt részünk. Zsolt atya által a főplébánián részese voltunk egy összetartó ifjúsági közösségnek, így lelkileg és gyakorlatban is hasznos felkészítésben részesültünk a házasságunk előtt. A Jegyes Hétvége és a MÉCS Napok jegyeseknek szóló lelkigyakorlata különösen fontos volt számunkra. 2007. szeptem-

ber 8-án Isten kezébe tettük egymás iránti elköteleződésünket.

■ *Mik a közös pontok, azonosságok a házasságotokban?*

– Mindenekelőtt az Istennel való szoros kapcsolat és a család fontossága. Mindketten kreatív, tettekre kész, lendületes emberek vagyunk, szeretünk szervezni, közösséget vezetni.

■ *Mit szerettek csinálni a szabadidőtökben, mennyire van időtök ezekre?*

– Mindketten szeretünk kirándulni, utazni, színházba járni, olvasni és fotózni. Kevés szabadidőnk van, de az egymásra és a gyerekekre fordított időt nagyon fontosnak tartjuk. Igyekszünk kettesben tölteni havonta legalább egy estét vagy egy napot, akkor azzal foglalkozunk, amit mindketten szeretünk. Tartjuk magunkat az ismert alapelvhez: hetente egy este, havonta egy nap, évente egy hét. Ezek mindig nagyon feltöltik a kapcsolatunkat. A gyerekeknek is igyekszünk tartalmassá, családi élményekben gazdaggá tenni a hétvégéket. Ők is szeretnek kirándulni, színházba, múzeumba járni, szeretünk közösen társasjátékozni is.

■ *Sűrűn találkozunk a szemeretelepi templomban. Mióta jártok ebbe a közösségbe? Vannak-e feladataitok itt?*

– 2009 óta járunk ide – Zsolt atya akkor kért fel a plébániai hitoktatásra. Két évig hitoktattam a plébánián. Mikó most egyháztanács-tag. Tábor-szervezésben, kirándulások szervezésében, pályázatírásban, gyerek- és családi programok szervezésében segítünk.

■ **Egy általatok alakított házaskör tagjai lehetünk. Hogyan jött az ötlet? Milyen tervek vannak még ezzel kapcsolatban?**

– 2007-ben, a régi főplébániás ificsapat tagjaiból megalapítottuk házaskörünket, melyet azóta is vezetünk. A házasságunkkal, párkapcsolatunkkal való rendszeres foglalkozást, az egymásra fordított időt és figyelmet ma is nagyon fontosnak tartjuk. A Házaskörrel havonta egy este találkozunk, évente kirándulásokat, táborokat szervezünk. Emellett mély lelki társai is vagyunk egymásnak, közösen szoktunk ünnepelni a fontos családi eseményeken, szükség esetén segítjük egymást – komatál, építkezés, költözés stb. Az ilyen mikrocsoportok működését, valamint a jegyes- és házasgondozást misszióknak tekintjük.

Tíz év tapasztalatával és annak vágyával, hogy ezen tapasztalatunkat továbbadjuk, indítottunk 2017 januárjában egy új házaskört, melynek plébániánkról több család is tagja. Szeretnénk a jó gyakorla-

tokat, lelki kincseinket megosztani más házaspárokkal is. Tervezzük később új házaskörök beindítását is – ha már titeket utatokra bocsátunk...

■ **Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, Orsi, hogy egyik gyermekünk hitoktatója vagy. Mikor kezdte a hittan oktatásba? Milyen tapasztalataid vannak?**

Orsi: Már középiskolás, egyetemista koromban is szívesen foglalkoztam gyerekekkel. A Jézus Szíve Nővéreknél, valamint a főplébánián kiscsoportok vezetésével foglalkoztam – lelki programok, kézműves foglalkozások, táncházak, táborok stb. Nagyon szerettem csinálni – ez indított a pedagógus pályára is. 2009–2011 között tartottam az aprók hittanját a szemeretelepi plébánián. Idén szeptemberben a Jézus Szíve Nővérek kerestek meg, hogy segítsék a hitoktatásban, így a Piros Iskolában 1. és 3. osztályban tanítok hittant. Nagyon szeretem, igyekszem az órákat, énekekkel, fejlesztő játékokkal, dramatizálással, manipulatív tevékenység-

▶ gekkel színesebbé tenni. Örülök, hogy ezáltal is építhetem Isten Országát.

■ **Mikó, három gyermek édesapjaként aktív részese vagy a családnak. Hogyan tudod a munkádat összeegyeztetni a családdal?**

Mikó: Nehezen, de úgy gondolom egy család működtetése közös feladat. Amiben időm engedi, igyekszem segíteni. Főzni rendszerint én szoktam, ha kell, inkább fölkelek reggel korábban. A gyerekek életében is igyekszem minél többet részt venni: én hordom őket úszni, próbálok mindegyikükkel kettesben is időt tölteni.

■ **Hogyan tudjátok megoldani a napi rutint, a sok különféle feladatokat, munkákat a gyerekekkel? Van-e segítségetek?**

– Néha nehezen, sokszor úgy érezzük, hogy százfelé szakadunk – munka, különórák, család, háztartás – klasszikus nagycsaládként működünk. Van segítségünk, a nagyszülők, amiben tudnak, segítenek. Nagyon hálásak vagyunk nekik ezért. Emellett nagyon fontosnak tartjuk a feladatok megosztását, a jól szervezett logisztikát. Játékos formában a gyerekeket is bevonjuk a házimunkába: amit már meg tudnak csinálni, szeretnénk, ha feladatuknak éreznék: zokni párosítás, cipők elrakása, mosogatógép kipakolása stb. Vasalni például kifejezetten szeretnek...

■ **Pár szót tudnátok-e mondani a gyerekekről? Melyik miben különleges? Mik az erősségeik?**

– Nagyon jó testvérek, szeretik, mindenben támogatják egymást, mindent megosz-

tanak egymással. Mindnyájan szeretnek kirándulni, kézműveskedni. Mindegyikük ügyes valamiben, tehetségük szerint próbáljuk őket terelgetni. Nagyon büszkék vagyunk rájuk!!!

Bence igazi tudós alkat, elsősorban a természettudományos témák érdeklik. Szeret olvasni, kísérletezni apjával közösen kialakított laboratóriumában, színházba, múzeumba járni. Általában ismeretterjesztő könyveket kér ajándékba. A Piros Iskola 2.

osztályos tanulója.

Zsófi nagycsoportos ovis, jövőre lesz iskolás. Mély érzésű, kedves, mosolygós, okos kislány. Nagyon szeret a társaival játszani, nagyon jó szociális érzéke van. Tanító néni szeretne lenni, minden bizonnyal ő lesz a családban a következő pedagógus. Szeret sportolni, néptáncolni.

Anna középsős. Ügyes szervező, szereti a társait koordinálni, kedvesen vezetgetni. Neki is nagyon jók a szociális kompetenciái, figyelmes, együttérző alkat. Nagyon jó a logikai képessége is, legszívesebben társasjátékozni, szerepjátékozni szeret.

■ **Hogy tervezték a karácsonyt, vannak-e különleges tradíciók a családotokban?**

– Mindkettőnknek nagy családja van, ezért a karácsony mozgalmas ünnep nálunk. A közös süteménysütés, ünnepi ebédek, vacsorák, a közös éneklések és betlehemezés a karácsony

fénypontjai.

V. N.

Adventi vers-est a Don Bosco Közösségi Házban!

A Szemeretelepi Szent István Király Plébánia
Irodalmi körének szervezésében

JÓSÁG SÍRÓ VÁGYA

címmel a szeretetről szóló és istenes versekből
összeállított műsort tekinthetnek meg az érdeklődők

2017. december 8-án, pénteken 19:30 órakor

a Don Bosco Közösségi Házban

Tósoki Anikó és Ács Enikő

előadóművészek közreműködésével.

Belépők 1000 Ft-os áron a helyszínen válthatók.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

BUDAPEST-PESTSZENTLŐRINC-
SZEMERETELEPI SZENT ISTVÁN
KIRÁLY PLÉBÁNIA

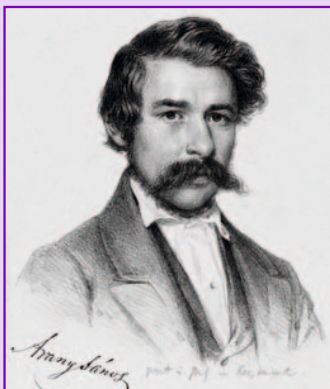
Don Bosco

1185 BUDAPEST,
BAJCSY-ZSILINSZKY U. 39/B
TEL.: 36 20 476 6582

KÖZÖSSÉGI HÁZ

VERSSAROK

A 200 éve született **Arany János** egy 1860-ban íródott, ma is aktuális versét – Nemcsics Gyöngyi javasolta.

Arany János: Az örök zsidó

Pihenni már. – Nem, nem lehet:
Vész és vihar hajt engemet,
Alattam a föld nem szilárd,
Fejem fölött kétélű bárd...
Tovább! tovább!

Az út, hová talpam nyomul,
Súlyed, ropog, átvékonyul;
Ónsúllyal a kolossi lég
Elzúzna, ha megállanék...
Tovább! tovább!

Rettent a perc, a létező,
S teher minden következő;
Új léptem új kigyón tapod:
Gyülölöm a mát s holnapot...
Tovább! tovább!

Éhes vagyok: ennem iszony;
Láng az ital, midőn iszom;
Álmam szilaj fölrettenés,
Kárpit megól szívembe kés...
Tovább! tovább!

S melyet hazud a sivatag,
Mint délibáb: tó és patak;
Gyümölcs unszol, friss balzsamu:
Kívül arany, belül hamu...
Tovább! tovább!

Rohannom kell – s a földi boly
Mellettem gyorsan visszafoly:
Ködfátyol-kép az emberek:
Én egy arcot sem ismerek...
Tovább! tovább!

Oh, mily tömeg? s én egyedül,
Útam habár közé vegyül:
Érzem, mint csónak a habot,
Hogy átmenet mind rám csapott.
Tovább! tovább!

Az üstökös meg' visszatér,
Kiröppent nyíl oda is ér,
Az eldobott kő megpihen:
Én céltalan, én szüntelen
Tovább! tovább!

Pusztán folyam mért nem vagyok,
Hogy inna fel aszú homok!
Mért nem futó, veszett vihar,
Mely ormokon egyszer kihal...
Tovább! tovább!

Irigylem az ágról szakadt
Levélkét: hisz majd fennakad;
Irigylem az ördögszekért:
Árokba hull: céljához ért...
Tovább! tovább!

Szegény zsidó... Szegény szívem:
Elébb-utóbb majd megpihen.
Az irgalom nagy és örök,
Meggzán s átkom nem mennydörög:
Tovább! tovább!

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

- ☞ **Korláth Kornél Ádám**
születési év: 2017
keresztelés ideje: 2017. szeptember 10.
- ☞ **Bognár Ajsa Ilona**
születési év: 2017
keresztelés ideje: 2017. október 10.
- ☞ **Bognár Anna Bernadett**
születési év: 2016
keresztelés ideje: 2017. október 10.
- ☞ **Hofer Attila Márk**
születési év: 2016
keresztelés ideje: 2017. október 29.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

- ☺ **Gröger Ilona és Batóg Gábor** –
2017. október 14.

TEMETÉSEK

- † **Varga Béláné**
(Füzi Mária Magdolna)
születési év: 1940
temetés ideje: 2017. szeptember 29.
- † **Harmath Attila**
születési év: 1951
temetés ideje: 2017. november 3.
- † **Egyed Sándorné (Sibriczki Anna)**
születési év: 1925
temetés ideje: 2017. november 24.

■ Tájékoztatjuk a kedves testvéreket, hogy az **egyházközségi hozzájárulást**, régi nevén egyházi adót, az év végéhez közeledve a szentmiséket követően a sekrestyében, illetve irodai szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni. Aki sárga cseken szeretné feladni, a megjegyzés rovatban tüntesse fel, hogy az összeget egyházközségi hozzájárulásnak szánja.

HÁZI PRAKTIKÁK

KENYÉRLÁNGOS

Az enyhe ősz után lassan itt vannak a hosszú téli esték, ami kiváló alkalom arra, hogy a baráti társaságok együtt hangolódjanak rá az adventre. Szülőfalunkban a mai napig viszik a szent család képét, hogy szállást keressenek számukra. Vendégeinket egy előre elkészíthető, egyszerű étellel fogadhatjuk. A kenyérlángost langallóként, illetve tóki pomposként is emlegetik.

Hozzávalók a tésztához: 400 g főtt, áttört krumpli, 90 ml 2,8%-os tej, egy teáskanál kristálycukor, 30 g élesztő, 540 g liszt, 45 ml étolaj, 1/2 teáskanál só, 340 ml víz

A feltételhez: 350 ml tejföl, 125 g felkockázott húsos szalonna, 430 g reszelt trappista sajt

Az élesztőt felfuttatjuk. A langyosra hűlt krumplit a tészta többi hozzávalójával öszszegyúrjuk, majd egy óra hosszat letakarva kelesztjük. A tepsit vékonyan kizsírozzuk. Ráborítjuk a tésztát, tetejét beolajozzuk, és egyenletesen kilapítjuk a lemezen. Megszurkáljuk, majd

20-25 perc alatt elősütjük 220 °C-on. Utána tetejét tejföllel megkenjük és szalonnával, lilahagymával, sajttal megszórjuk. Végül visszatesszük a sütőbe, és 15 perc alatt pirosra sütjük. Melegen szeleteljük.

Kívánom, hogy – hozzánk hasonlóan – mások is egy kellemesen eltöltött vendégségből hazatérve ilyen a receptekkel gazdagodjanak.

K. L. M.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **december 1. péntek:** elsöpénteki szentmise Jézus Szíve tiszteletére 18 órakor;
- **december 2. szombat:** elsőszombat – 17:15 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise lesz lelkigyakorlatos szentbeszéddel;
- **december 13. szerda:** a fatimai emléknap a mi templomunkban lesz, 6 órakor rorate szentmise, utána rózsafüzér imádság;
- **december 17. vasárnap:** a mi templomunkban lesz az egyházmegyei szentségimádás;
- **december 18. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **december 24. vasárnap:** advent 4. vasárnapja, egyben szenteste is. Csak a két délelőtti szentmisét tartjuk meg 7:30 és 9:30 órakor, *este nem lesz szentmise!* Aki nem tud jönni délelőtt, az próbáljon előesti szentmisén részt venni valamelyik templomban. 16 órakor már a pásztorjáték, éjfélkor pedig a karácsonyi ünnepi mise lesz.

HIRDETÉSEK

- **december 2-3. szombat-vasárnap:** a karácsony ünnepére felkészítő plébániai lelkigyakorlat advent első szombatján és vasárnapján a 18 órai szentmiséken lesznek, melyet *Kerényi Lajos* piarista atya tart;
- **december 15–17. péntek-vasárnap** lesz az idei minitáborunk Bernecebarátiban. Jelentkezni a sekrestyében lehet, bővebb információk a hirdetőtáblán olvashatók;
- **A pásztorjáték próbái elkezdődtek!** Azok számára, akik szívesen szerepelnének az idei pásztorjátékban – legyenek akár gyerekek, fiatalok vagy felnőttek – szerdánként 18:30 órától és vasárnap 8:30 órától vannak a próbák. Szeretettel várunk minden angyal- és pásztorjelöltet!
- **Gyertyafényes rorate szentmiséket tartunk templomunkban az adventi hétköznapokon reggel 6 órakor.** A szentmise után teára, zsíros kenyérré és nutellás kenyérré várunk szeretettel mindenkit. Nutella adományokat elfogadjunk erre a célra;

- **december 19. kedd:** 17 órától gyóntatás lesz a templomban. Erre az alkalomra vendég atyát is hívunk.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

- **november 28. kedd:** 20 óra, Asszonykőr;
- **november 30. csütörtök:** 17 óra, Nyugdíjasklub;
- **december 8. péntek:** 19.30 órai kezdettel adventi vers-est lesz a Don Bosco Közösségi Házban az Irodalmi kör szervezésében;
- **december 19. kedd:** 19:30 óra, Férfikör.

Szeretettel hirdetjük a kedves testvéreknek, hogy december 17-én a 9:30 órai szentmise után a Karitász-vásár keretében vendégeink lesznek a **Ferences Kisnővérek**, akik borsodi településeken szegények pasztorálásával és lelki gondozásával foglalkoznak. Szegény családok által gyűjtött gyógyteákat, általuk készített lekvárokat és szappanokat árulnak majd. A bevételt a családok megsegítésére, elsősorban tűzifa vásárlásra fordítják majd. Szintén az általuk támogatottak megsegítésére **gyűjtést is rendezünk**. Főként gyerekuhárra, cipőre, takaróra és tartós élelmiszerre volna szükség. Várjuk a testvérek adományait a plébánián irodaidőben vagy misék után a sekrestyében. Mindenféle segítséget előre is köszönünk.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente hatszor

Szerkesztőség:

Mahimai Raj Anthony (M. R. A.), Hajdu Noémi (H. N.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Maros Pál (M. P.), Mayer Gabriella (M. G.), Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Bodó Márton (B. M.), Czako Ágnes (Cz. Á.), Rácz Gábor (R. G.), Virág Nikoletta (V. N.), Viola Zsolt (V. Zs.)

Fotók:

Sárkány György, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407

e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com

www.szemere-plebania.hu